

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 240. Quid præterea notandum sit circa reservationem & absolutionem
à reservatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

964 Lib. VI. Pars II.

dat: Sed neque postea, si animadverterit man
festè fuisse mortale, repetenda erit confessio
bona siquidem & vera fuit absolutio. Hucusq
Ordinationes dictæ.

1682. §. 12. Ex dictis n. 1680. infert *Dicast.* pœnit. d. 11. n. 288. quamvis Provinciales Superiores locales in Societate, non possint designare quoscunque Confessarios pro absolutione à suis reservatis, attamen posse designare alios etiam non Societatis Sacerdotes, subditos suos absolvant à reservatis, quia potestas non invenitur ullibi esse restricta, nimis cùm possit etiam extra Sacramenta tolli reservatio.

1683. §. 13. Ex dictis n. 1668. 1681. sequitur Societate non reservari peccata dubiè mortalia: Hinc casus murmurationis dubius, qui declaratione *Claudii Generalis* erat reservatus nunc cessavit, *Tamb. De cas. Reserv.* c. 7. §. num. 61.

1684. Q. 240. *Quid præterea notandum sit circa reservationem & absolutionem à reservatis.* Rz. sec. §. 1. Potestas ordinaria absolvendi à reservatis est favorabilis & latè interpretanda, quodatur ob commune bonum: & idem est delegata, quando datur non expressis personis absolvendis; si autem detur his expressis, strictè interpretanda, quia non censetur nisi pro bono privati, *Castrop. tr. 3. d. 4. p. 11. n. 1.* Et consequenter si potestas absolvendi à reservatis detur Confessario in gratiam Confessari est largè interpretanda: si in gratiam pœnitentis, strictè, *Sanch. De Matr. I. 8. d. 2. n. 6. Tamb. De Sacram. I. 1. c. 9. §. 1. n. 13.* Reservatio est strictè interpretationis, cùm enim videatur habere adju-

adjunctam rationem pœnæ, est odiosa, *Suar.*
Henriq. Sanch. in Decal. l. i. c. 10. n. 74. Chapeav.
p. 1. c. 6. *Hering d. 6. n. 7. contra Bonæspei:* Et eti-
am ideo n. 1604. dixi in dubio, an casus fit re-
servatus, censeri debere non reservatum.

§. 2. Reservatio etiam sine causa facta à Pa- 1685
pa est valida, quia jurisdic̄tio omnium inferio-
rum ab eo pender. Si autem ab Episcopo vel
aliis fiat sine causa, *Ang. Sot. Vasq.* & alii putant
esse invalidam, quia *Trid* sess. 14. De pœn. c. 7.
dicit Episcopos reservare posse, non in destruc-
tionem sed ædificationem: & idem est de aliis.
Sed *Suar. Côn. Bonac* *Fill. tr. 7. n. 279. Lugo* d. 20. f.
2. *Dicast. De pœn. d. 11. n. 13.* probabilius dicunt
esse validam, quia licet consulatur, ut semper
fit in ædificationem, tamen non negatur pote-
stas tollendi jurisdictionem.

§. 3. *Henriq. Rodriq. Castrop.* t. 23. p. 18. §. 1. 1686.
putarunt, si Superior sine justa causa neget in-
feriori potestatem absolvendi à reservato, pro-
bable esse quod inferior eam habeat, sed op-
positum tenendum est cum *Bonac. Laym. Aversa*
q. 17. f. 4, quamvis enim neget illicite, non est
ratio cur invalida, nisi inferior ille esset Con-
fessarius ordinarius Regularium, secundum
dicta n. 1600. in *Resp. 1. n. 5.* Quando autem
dicitur haberi vel dari facultatem *pro illa vice*,
probabilius est cum *Lugone contra Dicast.* à n.
346. sic intelligi, quod detur, vel pro illis pec-
catis, pro quibus petitum est, vel pro illo mo-
raliter tempore, prout colligi debebit ex cir-
cumstantiis. Adduntque *Bordon. & Aversa* hoc
non intelligi pro una vice tantum, sed Confes-
sarium Regulari posse eundem pœnitentia-
tem toties absolvere; quoties relabetur, si Su-
Ppp 3 perior

perior rogatus facultatem neget : sed in ho
contradicunt Homob. & A. Tamb. apud Diana
P. 3. t. 2. R. 126.

1687. §. 4. Qui habet potestatem delegatam ab
solvendi à reservatis cum facultate eam sub
delegandi, potest alteri subdelegare, à quo et
iam ipse absolvatur, si in reservatum incidat,
habet communis cum Aversa §. 7. contra Gu
Si autem habeat potestatem per seipsum tam
absolvendi, adhuc putant aliqui eum posse
alio à se subdelegando absolvī, quia non de
esse deterioris conditionis quam alii : quod
rum est de Episcopis, secundūm dicta n. 163
propter declarationem Sacré Congregationis
sed saltem quoad alios Aversa §. Quinto. id mi
ritò non admittit, quia dum dicitur, per seipsum
negatur potestas substituendi alium.

1688. §. 5. Si Confessarius, qui commisit reser
vatum, petat à Superiore facultatem, v. g. his ve
bis, Petitur facultas pro aliquo, ut absolvī possit à
servato, Diana & alii cum Aversa dicunt vi con
cessionis posse petentem absolvī, quia Superio
consentit vagè, non determinando Confessari
um vel pœnitentem. Quod si Superior licen
tiam istam daret determinatè Confessario pa
tent, vi illius absolvī non posset. Et quod So
ciatem J E S U attinet, Lugo & Dicaf. n. 351
rectè notant mentem Superiorum non esse, u
hoc unquam serviat Confessario ita petenti
licentiam, quia Societas præscribit, ut cui Su
prior committit, sit talis, cui meritò committit
possit, ergo cùm nulli committat nisi petenti
supponit hunc fore Confessarium & non esse
ipsummet reum.

1689. §. 6. Secundūm dicta n. 1154. ordinari
peccati

peccat Superior, si absolvat aliquem à solis reservatis & pro non reservatis remittat ad inferiorem, quia vix potest esse rationabilis causa sic dimidiandi confessionem. Habet autem praxis & communis sententia cum Aversa s. 5., quod Superior possit non tantum quando subditus est in itinere, sed etiam alias, delegare inferiori potestatem cum absolvendi à reservato, addito onere, ut reus postea coram se compareat, non obligando directè ad iteratam illius reservati confessionem, nam S. Th. & alii cum Dicast. d. 11. n. 194. docent contra Adr. Suar. Ang. & alios, nequidem Ecclesiam posse independenter à consensu subditi imperare iteratam ejusdem peccati confessionem, sed saltem ideo, ut Superior intelligat de medio ad emendationem praescripto aut provideat contra relapsum. Et hanc obligationem postea comprehendendi esse sub mortali, docent Suar. Lugo, Côn. & alii cum Dicast. n. 209. Addit Aversa s. 7. §. Octavò si Superior concedat licentiam sub certa conditione, fieri posse, ut hac neglecta absolutio sit invalida, quod colligi poterit ex praesumpta mente & verbis concedentis: Si tamen Superior taxarit pœnitentiam injungendam aut præceperit præmitti satisfactionem vel saltem cautionem de ea præstanta, si Confessarius ista etiam per malitiam neglexerit, ordinariè validam fore absolutionem.

1690.

§. 7. Qui habet potestatem in reservata, absolvere potest ab illis etiam tempore Jubilæi anni Sancti, quia hæc opinio, quamvis non sit certa, tamen est communiter recepta à sapientibus, ergo si coram Deo sit forte falsa, est error communis cum titulo putativo, nempe ex pri-

Ppp 4

vilegio

vilegio Papæ & approbatione Ordinarii, ergo si fortè desit jurisdictione, ad Ecclesiam spectare supplere, secundum dicta l. 6. p. 1. à n. 112. & hoc casu id docent Lugo d. 23. à n. 144. Card. in 2. crisi d. 2. n. 155.

1691. §. 8. Quamvis Palud. Graff. & alii putent in puberes non incurrere casus reservatos, sicut non incurruunt censuras, tamen recte contradicunt alii cum Lugo d. 20. n. 10. Aversa q. 17. l. nisi aliud exprimatur, reservatio enim non censura nec pure poena sed magis medicina quam æquè indigent impuberes.

1692. §. 9. Si quis post obtentam licentiam in rum committat reservatum, si petitio fuit determinata ad certa reservata jam commissipatet licentiam non extendi ad alia. De ceteris judicandum est secundum præsumptam mentem & verba concedentis, Aversa l. 7. §. Sexti Hinc si fuerit peritum, ut posset pœnitentem aliquem absolvere à reservatis, facultas extendetur etiam ad posteriora reservata post obtentam facultatem commissa, Lugo, Tamb. St. Dicast. n. 345. Gob. t. 7. n. 710. Quod verum est quamvis pœnitens ex confidentia illius gratus sepius peccasset, Sporer n. 765. Et universaliter præter citatos n. 1451. docent Sanch. Regin. Lugo, Bonac. Beja p. 2. cas. 28. Dicast. n. 254. Aversa §. Septimo contra Covarr. si quis ideo committat reservatum, quia jam est Jubilæum, quia habet privilegium, ut absolvatur, &c. posse nihilominus absolvi, quia tale peccatum nullibi excipiatur. Vide dicta ibi n. 1451.

1693. §. 10. Cùm peccata dubia non reserventur secundum dicta n. 1604., si propter dubium absolutio sit data à non habente potestatem in reser-

reservata, & postea innotescat peccatum fuisse certò reservatum; si reservatum erat propter censuram, *Lugd. 20. à n. 20.* rectè dicit sublatam esse reservationem, quia censura in casu dubio ordinariè absolutè tollitur: è contrà si reservatum erat ratione sui, videtur remanere obligatio se sistendi Superiori, quia sicut si in casu necessitatis aut si quis bonâ fide per inadvertentiam fuisse ab inferiore absolutus, reservatio non esset sublata, quia jurisdic̄tio erat suspensa, ita & h̄c: quod maximè valet in sententia, quam tenui n. 615., nempe eum, qui confessus est mortale tanquam dubium, si postea resciat fuisse certum, teneri adhuc confiteri tanquam certum. Nihilominus probabiliter contradicunt *Sa*, *Hurt. Portel*, *Rasler*, *Sporer* n. 734 *Gob.* n. 358. *Dicast* n. 99, quia ex voluntate Superiorum, quamdiu peccatum est dubium, relinquitur jurisdic̄tio, ergo si tum detur absolutio, tollitur reservatio. neque postea est causa, cur semel sublata redeat. Et ideo etiam si quis in articulo vel periculo mortis, aut virtute Jubilæi vel Bullæ absolutus sit à reservato, non est obligatio se postea sistendi Superiori, nisi fortè ratione censuræ annexæ, secundūm dicta n. 1623., quia per talem circumstantiam vel privilegium relinquitur jurisdic̄tio, per quam absolutè tollitur reservatio, *Suar. Sanch. Dicast. De censur. d. 3. n. 195. Aversa q. 17. l. 5.*

§. 11. Si quis in dioceſi, in qua reservatur peccatum, quando est publicum, absolvatur à peccato adhuc occulto per Confessarium non habentem potestatem ad reservata, si peccatum postea fiat publicum, est & manet directè absolutum sine obligatione iterum confitendi

P pp 5

265

aut se fistendi, quia peccatum eo tempore no-
erat reservatum, nec à Confessario erat subla-
jurisdictio: per hoc tamen non eximitur à po-
testate fori externi, si annexa erat censura au-
alia poena. Similiter si homicidio annexa sit re-
servatio, & aliquis ante mortem secutam à no-
habente potestatem in reservata absolvatur
peccato lethalis vulnerationis, quamvis aliqui
putent mentem reservatis esse reservare actionem
occisivam, cum qua moraliter est conjunc-
ta mors, tamen cum hæc actio morte non se-
cuta re ipsa non sit homicidium, reservatio
non videtur eò extendenda, unde cum sit directè
absolutus, non indiget aliâ directâ absolu-
tione ab eo peccato nec tenetur se fistere, Hen-
riq. Fagund. Herinx, Diana p. 8. t. 7. R. 85. Aver-
sa q. 17. s. 2. Dicast. De poen. d. 11. n. 195. Cum
tamen homicidio annexa sit irregularitas, hæc
postea incurretur, secundum dicta l. 1. n. 618.
Et idem plerique dicunt, si censura esset anne-
xa, de quo in l. 7. quando de excommunicatio-
ne. Quod si tale peccatum ante publicationem
vel mortem secutam esset remissum per solam
contritionem, probabilius est, quod secundum
publicationem vel morte superveniat reserva-
tio, quia quamvis culpa non amplius existat,
quando illi effectus sequuntur, tamen cum pec-
catum illud adhuc debeat directè absolviri, hæc
potestas absolvendi jam sublata est ordinariis
Confessariis: Quod magis valet, si ante secun-
dum talen effectum culpa esset retractata per
solam attritionem, quidquid in contrarium
dicant Homob. Bordon. Aversa q. 10. s. 2. in fine.

1695. §. 12. Si pœnitens expresserit peccatum re-
servatum in confessione apud illum, qui habuit
pote-

potestatem saltem delegatam ad reservata , quamvis absolutio fuerit invalida, v. g. defectu doloris , reservationem esse sublatam habet communis cum *Lugo* d. 20. n. 113. *Dicast.* d. 11. n. 124. *Herinx* d. 7. n. 26. contra *Arriagam*. E contrà si reservatum inculpabiliter omisit, præter citatos n. 1449. docent *Covarr.* *Can.* *Ledesm.* *Nav.* *Regin.* *Arr.* *Leff.* *Tamb.* *Lugo* n. 85. *Herinx* n. 30. *Gob.* t. 7. n. 377. sublatam esse reservacionem. Limitant *Gabr.* *Ang.* *Sylv.* *Rosell.* *Bonac.* si absolvens intenderit eam tollere , sed absolute id dicunt *Busenb.* & alii 20. graves Auctores cum *Aversa* q. 17. f. 8. & *Viva* q. 11. a. 4. & 6. quamvis non intenderit erpressè , quia saltem implicitè ac virtualiter vult facere , quod potest , atqui potest tollere reservationem peccati etiam non cogniti , ergo. Hoc extendit *Lugo* n. 106. etiam ad confessionem invalidam: alii etiam ad sacrilegum, quia extra confessionem etiam à delegato Confessario tolli potest reservatio , ex vi potestatis , quam delegavit Superior : Sed contradicunt iterum *Arr.* & alii. *Dicast.* fatetur has sententias esse valde probabiles , attamen n. 141. cum *Suar.* *Præpos.* & aliis tenet non tolli reservationem , si nulla fiat mentio reservatorum nec adsit positiva intentio illam tollendi, quia tum non videtur satisfieri intentioni reservantis , quæ est , ut reservatum directè subjiciatur clavibus , siveque ratione reservacionis explicatæ medicina conveniens imponatur ab illo , qui in reservata habet potestatem. V. dicta n. 1452. & 1475.

§. 13. Si poenitens , nequidem quando contetur , sciat suum peccatum esse reservatum , 1696. *Gob.* t. 7. n. 360. permittit absolviri , & consentit

Spa-

Sporer n. 735. datque n. 761. rationem, quia vi-
decitur esse sufficiens necessitas, ne pœnitens co-
gatur sine absolutione discedere & bis idem
confiteri; imò fortè non redibit. Sed hæc sunt
per accidens, unde non video, unde perveni-
ret jurisdictione pro hoc casu: & saltē si excom-
municatio reservata sit annexa, certò non po-
terit absolvī, quia talis prohibetur ante subla-
tam excommunicationem suscipere Sacra-
mentum Pœnitentiæ.

1697. §. 14. Obligatus postea comparere coram
Superiore, non tenetur ante Missam vel Com-
munionem, sed satis est, si primā commodi
occasione, *Leff. in Auct. v. Absolutio casu 5.* Sa-
tis facit autem, si postea coram delegato vel
alio privilegiato compareat per se vel alium,
Stoz I.2.n.74. Quòd si aliquis ob impedimentum
non possit per seipsum adire Superiorem, *Card.*
Valent. Henr. Ayz Sanch. Tamb. Dicast. n. 270. *Stoz*
n. 69. Sporer n. 750. *Viva ad prop. 7.* Alex. VII.
n. 8. dicunt non teneri ad ipsum recurrrere per
Procuratorem vel litteras, aut ipsum ad se ad-
vocando, tum quia est obligatio personalis, &
ipse in individuo dicitur teneri adire, tum eti-
am quia isti alii modi comparendi sunt extra-
ordinarii vel periculosi, ergo ad illos non est
extendenda lex odiosa; quæ sententia de non
necessario tum recursu ad Papam communis
est, secundūm dicta n. 1624., quia Papa tum
concedit Episcopis: è contrà probabilius vide-
tur cum *Suar. Bon. Lugo, Zambr. Aversa* q. 17. f. 5.
recurrendum esse ad Episcopum vel alium Su-
periorem per Procuratorem vel per litteras,
Episcopi enim & alii Superiores id non con-
cesserunt aliis, & quod quis facit per Procura-
tores

tores vel per litteras, censetur facere per se-
ipsum; imò hoc est facilius, quām adīce per se-
ipsum, nec est periculum nisi remotum mani-
festationis.

§. 15. Quid facere debeat ille, qui habet re- 1698.
servata, & communicare debet, attamen Con-
fessarium non habet, qui possit absolvere à re-
servatis, habet Busenb. n. 600. relatus, potest
que videri Aversa q. 17. s. 9. accuratè referens
sententias & Auctores.

D U B I U M V.

1699.

Quod sit officium & quæ obligatio Confessarii.

R Esp. I. Munus Confessarii est absolvere»
dispositum, & non alium; item curare re»
etitudinem istius judicij, præsertim quando»
cœptum est; & reos juvare, ac monere, cum»
prudentia tamen. Ratio primi, ne sit injurius»
pœnitenti. Ratio secundi, ne fiat sacrilegus.»
Ratio tertii est eadem; & quia debet curare, ut»
absolutio sit efficax. *Unde resolves:* »

I. Etsi interdum utiliter differatur absolu- »
tio, etiam ejus, qui potest licet absolviri, id ta- »
men raro, nec ferè nisi de pœnitentis consensu »
faciendum, quia potest vergere in grave ejus»
periculum vel damnum. v. Dian p. 1. t. 4. R. 35. »

II. Absolvendus est, qui adhæret sententiae»
probabili; quia est dispositus. »

III. Moraliter ei constare debet de bona di- »
spositione pœnitentis; alias absolvendo pec. »
cabit mortaliter. »

IV. Non licet absolvere, 1. Qui nullam præ- »
bet materiam: qualis tamen non est, qui post»
abso-